

Serban Nichifor

Compositeur, Professeur

Roumanie, Bucarest

A propos de l'artiste

http://www.voxnovus.com/composer/Serban_Nichifor.htm

Qualification: PROFESSEUR DOCTEUR EN COMPOSITION ET MUSICOLOGIE

Site Internet: <http://romania-on-line.net/whoswho/NichiforSerban.htm>

Sociétaire : SABAM - Code IPI artiste : I-000391194-0

A propos de la pièce

Titre: "LIANA ALEXANDRA, confessions sur sa musique" - deuxième partie

Compositeur: Nichifor, Serban

Licence: Copyright (c) Serban Nichifor

Editeur: Nichifor, Serban

Instrumentation: Musicologie

Style: Contemporain

Serban Nichifor sur [free-scores.com](http://www.free-scores.com)

http://www.free-scores.com/partitions_gratuites_serbannichifor.htm

- Contacter l'artiste
- Commenter cette partition
- Ajouter votre interprétation MP3
- Accès partition et écoute audio avec ce QR Code :

ȘERBAN NICHIFOR

LIANA ALEXANDRA

mărturii despre muzica ei

confessions about her music

Part 2

Bucharest 2011

free-scores.com

IN AETERNUM

Tot ce am compus începând din august 1978 s-a născut din dragoste, dintr-o eternă dragoste pentru scumpa mea soție *LIANA ALEXANDRA*, ilustra compozitoare ce a părăsit aceasta lume cu mult înainte de vreme, în noaptea de 9 spre 10 ianuarie 2011...

... Septembrie 1979... Eram pe-atunci foarte tineri și fericiți că Dumnezeu ne oferise deja primul an de dragoste absolută !
Trăiam într-o lume paralelă - doar a noastră ! - și nu ne interesa nimic altceva !

Totul s-a proiectat direct și în muzicile noastre, până atunci mai abstracte (conforme normelor stilistice ale școlii românești contemporane, ce promovează tratarea unor elemente ale folclorului ancestral prin noi tehnici componistice preluate din cultura vest-europeană), dar care au devenit imediat foarte consonante, armonizate cu dragostea ce ne făcea atât de fericiți ! Practic, grație acestei iubiri cu adevărat transcendentală, prin creațiile noastre a apărut în muzica cultă românească o nouă direcție stilistică: *“new consonant music”* (*“nuova musica consonante”*), sincronizată în special cu școala nord-americană, de care am fost amândoi cel mai atașați. De altfel, după 1990, această direcție inițiată de noi s-a oficializat și prin crearea *“Nuova Musica Consonante Living Music Foundation USA”* (membră a *“Vox Novus New York”* și a *“European Conference of Promoters of New Music”* – ECPNM), în complementaritate cu genul *“visual music”* în care am avut de asemenea prioritate absolută în România, fiind premiați și recunoscuți ca atare și de prestigioasa Northeastern University din Boston, Massachusetts (USA) - centrul pilot al acestui deosebit de important domeniu de avangardă.

Așadar, în septembrie 1979, cu totul întâmplător, am început să citesc “Domnișoara Christina” de Mircea Eliade. De la primele rânduri am fost fascinat de minunata poveste de dragoste ce m-a “transpus” instantaneu în universul magic creat de marele scriitor. Era de fapt o realitate complexă, căci trăiam simultan atât în lumea “Domnișoarei Christina”, cât și în cea a dragostei ce m-a legat pe veci de Liana mea ! Pe măsură ce pătrundeam mai adânc în universul literar, “auzeam” virtual, în subconștient, muzici nemaiauzite până atunci, dar mai ales era un vals trist - proiectat atemporal, în *rallenti* - ce mă obseda și ce mi-a apărut, ca într-un vis ... I l-am cântat imediat Lianeii, pe vechea ei pianină din strada Luceafărului Nr. 2 – noi cântându-ne mereu tot ce ne trecea prin minte ! I-a plăcut foarte mult, m-a sărutat și, în reciprocitate, *mi-a cântat și ea o divină melodie, tot un vals, pe care tocmai îl compusese și ce avea să fie tema centrală a splendidei ei opere “Crăiasa Zapezii”, după Hans Christian Andersen – Liana fiind fascinată de această eternă poveste de dragoste !!!*

Întotdeauna făceam așa, mărturisindu-ne instantaneu trăirile muzicale și încurajându-ne reciproc ! De multe ori Liana mi-a sugerat și unele extrem de prețioase soluții de orchestrație – domeniul pe care îl preda la Conservator și în care era de asemenea o Maestră desăvârșită ! Apoi ne retrăgeam fiecare la masa lui, iar când unul dintre noi (mai mult eu) era obosit sau descurajat, celălalt (în

special Liana !) își stimula energetic partenerul: “*eu am terminat, tu ce faci ? vezi ca ți-o iau înainte !*” De fapt, fiecare din noi se bucura mai mult de realizările celuilalt. Eram și în profesie doi parteneri uniți până la contopire, într-o “competiție” în care doream să câștigăm mereu ÎMPREUNĂ !!! Iar dacă câte-o dată câștiga doar unul dintre noi, celălalt se bucura mai mult decât dacă ar fi câștigat chiar el. Acesta a fost și unul dintre “secretele” familiei noastre de compozitori, căci dragostea noastră eternă neutralizase dintru început orice orgoliu, orice efemeră vanitate...

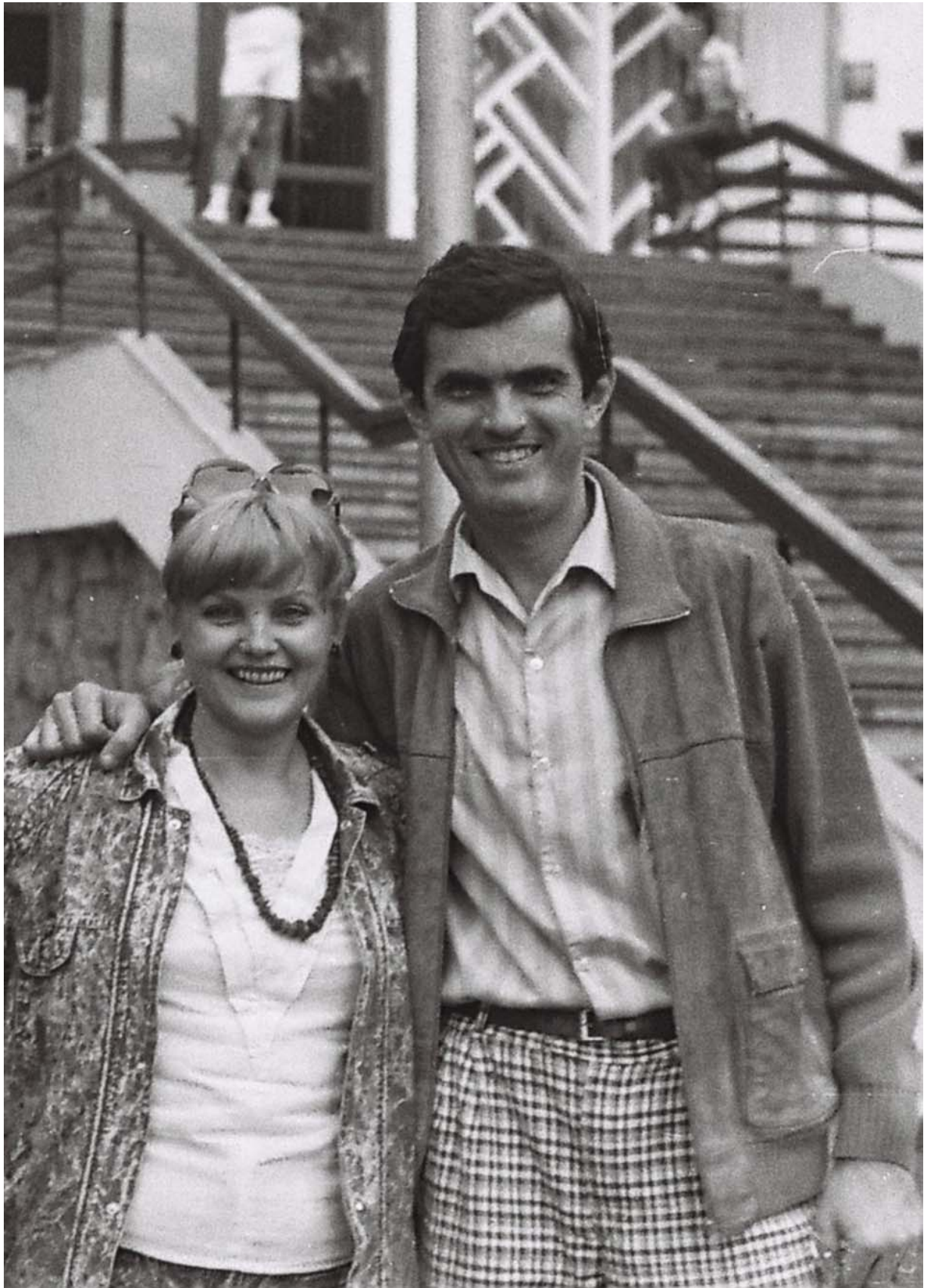
Un glas lăuntric m-a îndemnat să scriu o operă dedicată Lianeii – dar nu o opera în sensul tradițional, ci o operă-film, prin care să încerc să exprim dragostea mea pentru Liana!

Pentru mine ea a fost simbolul inefabil al unei Ființe Ideale, aureolate de Lumina Divină - ce s-a sacrificat pe altarul iubirii eterne, dincolo de viață și de moarte !

Daca nu ar fi fost Liana, eu nu aş fi fost compozitor. Daca nu ar fi fost Liana, eu nu aş fi trecut prin cele mai cumplite și dureroase evenimente din viața mea. Daca nu ar fi fost Liana, eu poate nici nu aş fi existat ca persoană fizică. Liana a fost singura persoană în care am avut încredere totală și la bine, și la rău. Liana a fost singura persoană în care mi-am deschis sufletul mai mult decat mi l-aş fi deschis pentru mine însumi, pentru că în Liana am văzut întotdeauna o icoană în care pot să am încredere deplină.

Lianeii i-am dedicat tot ce am compus din momentul în care Bunul Dumnezeu ne-a unit ca *suflete pereche*, ce nu își găsesc fericirea decât împreună și care, atunci când El va voi să le reunească în nesfârșitele spații ale Eternității, nu se vor mai despărți **NICIODATĂ !**

... Când scriu aceste rânduri, au trecut deja patru luni de la plecarea Liane mele pe drumul fără de întoarcere... Aparent nemotivat – în fond era perfect sănătoasă ! –, la începutul lunii august 2010 Liana mi-a spus: *“Eu o sa mor repede, o să vezi...”*

Știam ce o macină: invidia efectiv satanică a unor colegi sus-puși administrativ, cu efecte devastatoare pentru orice artist. De altfel Liana sublinia mereu: *“Deși am foarte mari succese în toată lumea și în special în USA, deși am fost distinsă cu cele mai importante premii internaționale de compoziție, în România și acum, ca și pe vremea comuniștilor, sunt interzisă de peste tot – inclusiv la UNMB și la UCMR ! Am fost singurul compozitor român în viață interzis la Decada Muzicii Românești din Noiembrie 2010, organizată cu ocazia aniversării Uniunii Compozitorilor, a cărei membra sunt de 40 de ani ! Apoi, m-au interzis și la festivalul SNR-SIMC din Decembrie 2010... Proiectul meu pentru Săptămâna Internațională a Muzicii Noi prezentat în 2009 a fost respins de comisia simfonică – dar în schimb mi-au furat ideile ! Sunt cea mai ostracizată profesoară din Conservator, toate propunerile de cursuri la nivelurile master și doctorat fiindu-mi respinse de rectorul Dan Dediu și de sefa de catedra Doina Rotaru: <Sintaxe Orchestrale Contemporane> în 2008 și <Relația dintre Forme Muzicale și Orchestrație> în 2010 - ambele cursuri fiind publicate în edituri occidentale !!! În 2008 sefa de catedra și rectorul m-au subevaluat flagrant, după 37 de ani de învățământ în care am fost mereu apreciată la superlativ – și asta numai din cauza invidiei lor patologice ! Am făcut contestație – dar nici până azi rectorul nu mi s-a răspuns ! Acum Doina Rotaru vrea să mă pensioneze anticipat – mi-a și spus-o direct, în Octombrie 2010 - pentru a o angaja în locul meu pe fiica ei Diana Rotaru, căci pe un post de profesor se pot crea două posturi de asistenți.”*

Liana avea perfectă dreptate - era total interzisă de mafia cripto-comunista obedienta kgb-ului, ce încă mai terorizează muzica românească (în special UNMB și UCMR), dar știam și personalitatea extrem de puternică a Liane, ce nu se lăsa ușor doborâtă. Am încurajat-o imediat, așa cum ne încurajam mereu unul pe altul, crezând că e doar un moment de depresie trecătoare – dar de fapt a fost o cruntă presimțire... În noiembrie 2010 ea a explicat totul public, într-un interviu acordat studentei sale preferate Georgiana Mirică, o strălucită reprezentantă a tinerei generații de muzicologi, ce urma să prezinte un *“Portret Componistic Liana Alexandra”* la un congres de muzicologie din Germania. Este o mărturie tragică făcută de o creatoare de geniu, cu siguranță șefa generației sale și cea mai importantă compozitoare din România, cu nenumărate premii internaționale, apreciată pe toate meridianele și în special în USA,

Israel, Olanda, Belgia, Germania, Elveția, Italia, Spania, Grecia, Japonia – dar total interzisă în propria țară de colegii și mai ales de colegele cu puteri administrative...

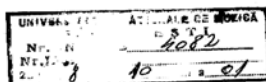
“Cred că dacă aș fi din nou la 18 ani n-aș mai porni să fac muzică.... Deși m-am afirmat - unii spun că plenar -, am compus mult și sunt un compozitor răsfățat până la urmă de soartă prin solicitările pe care le am. Dar, având o dublă sau triplă participare și existență în viață. De exemplu, catedra impune o anumită rigoare.

Prezența la catedră ca profesor și viața socială își au regulile lor, creația e cu totul altceva, eu sunt profund dezamăgită de răutățile colegilor. Adică nu mi-aș fi putut imagina că în acest domeniu, răutatea umană – pe cât e de frumos limbajul muzical - e atât de mare. Și din acest punct de vedere, dacă aș avea 18 ani, nu aș mai face muzică. Adică, nu mi-aș fi imaginat că mă întâlnesc cu niște răuțați – invidie – atât de mari, încât se plătesc unele și cu viața. La modul fizic. Eu sunt căsătorită cu un compozitor, suntem împreună de o viață, noi nu ne-am invidiat și nu ne-am urât niciodată. Probabil că facem o excepție...”

Pe data de 5 ianuarie 2011 era la facultate, atunci când șefa ei de catedră Doina Rotaru (ce, în ultima perioadă, o supusese pe Liana la un regim de teroare și de șicane insuportabile, în scopul de a o

îndepărta cât mai repede pe Liana și de a face astfel loc în catedră fiicei sale, Diana Rotaru) i-a spus, cu nedisimulată ură, niște cuvinte profund nedrepte legate de prezența Lianeii pe data de 16 Decembrie 2010 la solemnitatea acordării Premiilor Academiei Române, unde fusese invitată de eminentul om de cultură israelian Baruch Tercatin, ce o aprecia pe Liana în cel mai înalt grad. Cuvintele ucigașe ale șefei de catedră au fost, așa cum mi le-a relatat apoi Liana: *“Da’ ce mai căutai tu acolo ?”*. Aceste cuvinte, spuse cu maximă duritate, cu ură, i-au produs Lianeii un spasm cerebral... A fost picătura de apă ce a umplut paharul, după aproape 3 ani de interdicții (toate cursurile de master propuse de ea conducerii UNMB fiindu-i respinse fără nici o justificare) și subevaluări frauduloase (*“pedeapsa subevaluării, pentru vina de a promova creația neoconsonantă în general și cea americană și israeliană în special”*, mărturisirea Liana într-o scrisoare, subliniind și faptul că la contestația depusă de ea pe 1 Octombrie 2008 nu primise niciun răspuns, rectorul Dan Dediu violând astfel în mod vădit normele legale...) – toate luând forma unei abominabile *crime morale* săvârșite intenționat împotriva Lianeii...

Domnule Rector,

Subsemnata Prof. Univ. Dr. Liana Alexandra Moraru
vă rog să-mi binevoiți a-mi elibera o copie după
fișa de evaluare a activității personale, pentru
anul calendaristic 2007.

Cu mulțumiri,
Prof. Univ. Dr. Liana Alexandra Moraru

București, 1 octombrie 2008

Domnului Rector al Universității Naționale de Medicină
din București.

Liana nu i-a răspuns nimic șefei de catedră, dar atunci când a ajuns acasă mi-a povestit totul și mi-a mai spus că o doare capul, crezând inițial că a răcit. A avut o noapte de coșmar, ea întrebându-

se și în somn: *“Cum adică, ce mai căutam eu acolo ??? Mi se interzice până și prezența la acordarea premiilor Academiei ???”* Nu a vrut să meargă la spital, în ciuda insistențelor mele, fiind convinsă că *“e ceva trecător”* și argumentând, în plus, că *“de-abia așteaptă Doina Rotaru să afle că m-am dus la spital, ca să mă pensioneze anticipat. Are nevoie urgentă de postul meu, pentru fiica ei Diana !”*. După puțin timp, în ciuda unei aparente ameliorări, a intervenit, în somn, hemoragia cerebrală *indusă tocmai de invidia și de răutatea satanică a submediocrilor “colegi” compozitori...* Mă întreb dacă acum – știind-o pe Liana în groapă – *ucigașii ei morali (în special Doina Rotaru și Dan Dediu) sunt mai fericiți ? ...Mă gândesc permanent la Liana mea CE PUTEA FI ȘI ACUM IN VIATA, mă gândesc la cei 33 de ani de fericire supremă, de consonanță perfectă, dar și la locurile în care se află ea acum, atât spiritual, cât și fizic – și, oare, cum aș mai putea *“sta liniștit și compune”(așa cum mă sfătuiesc unii) când știu că, în acest timp, trupul Lianeii mele – la fel frumos ca și sufletul ei – devine, lent dar implacabil, PĂMÂNT...**

Serban Nichifor, *in tempore belli*, 9 Mai 2011

Liana ALEXANDRA

Liana ALEXANDRA

Liana ALEXANDRA

Liana ALEXANDRA

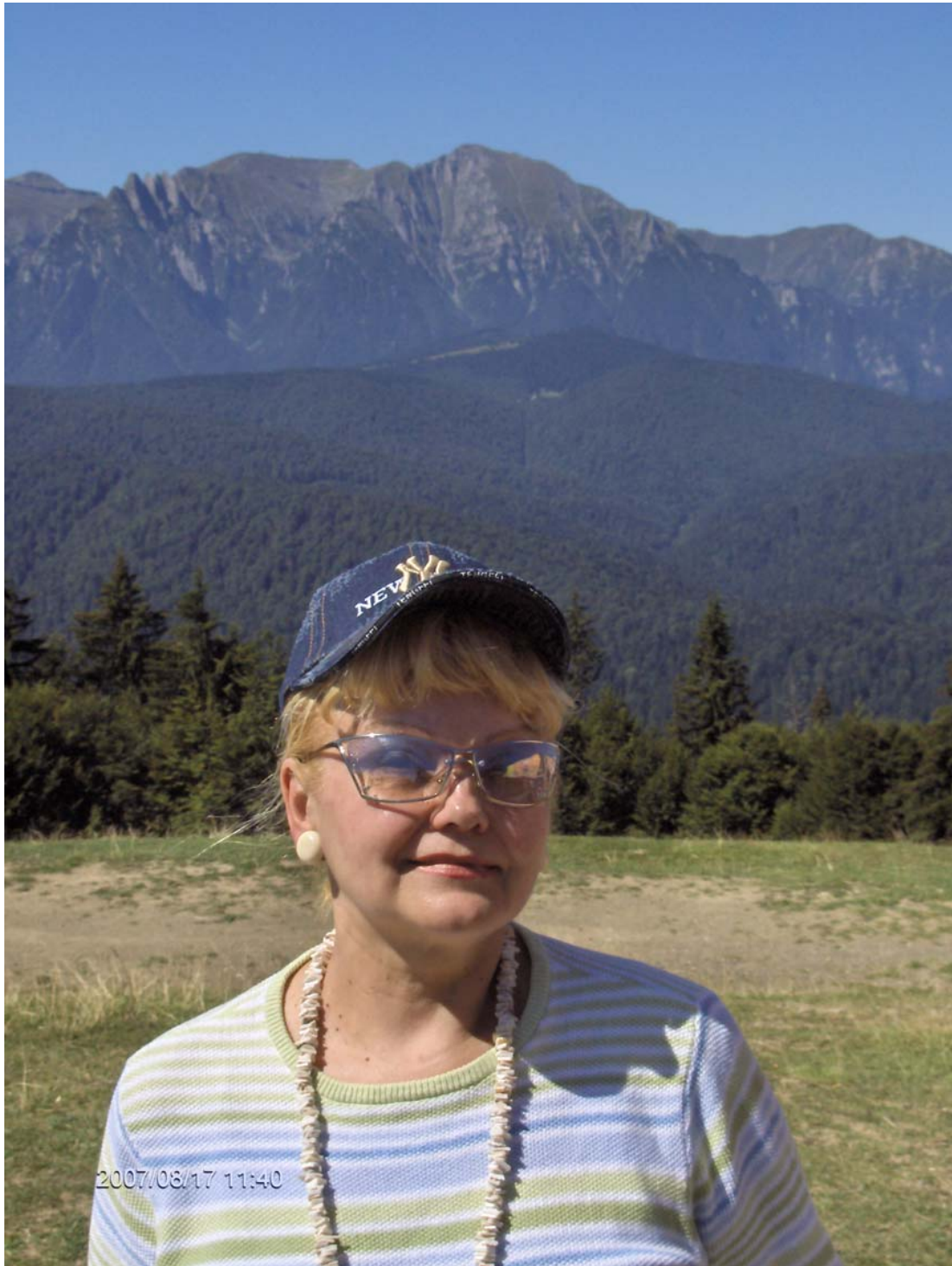

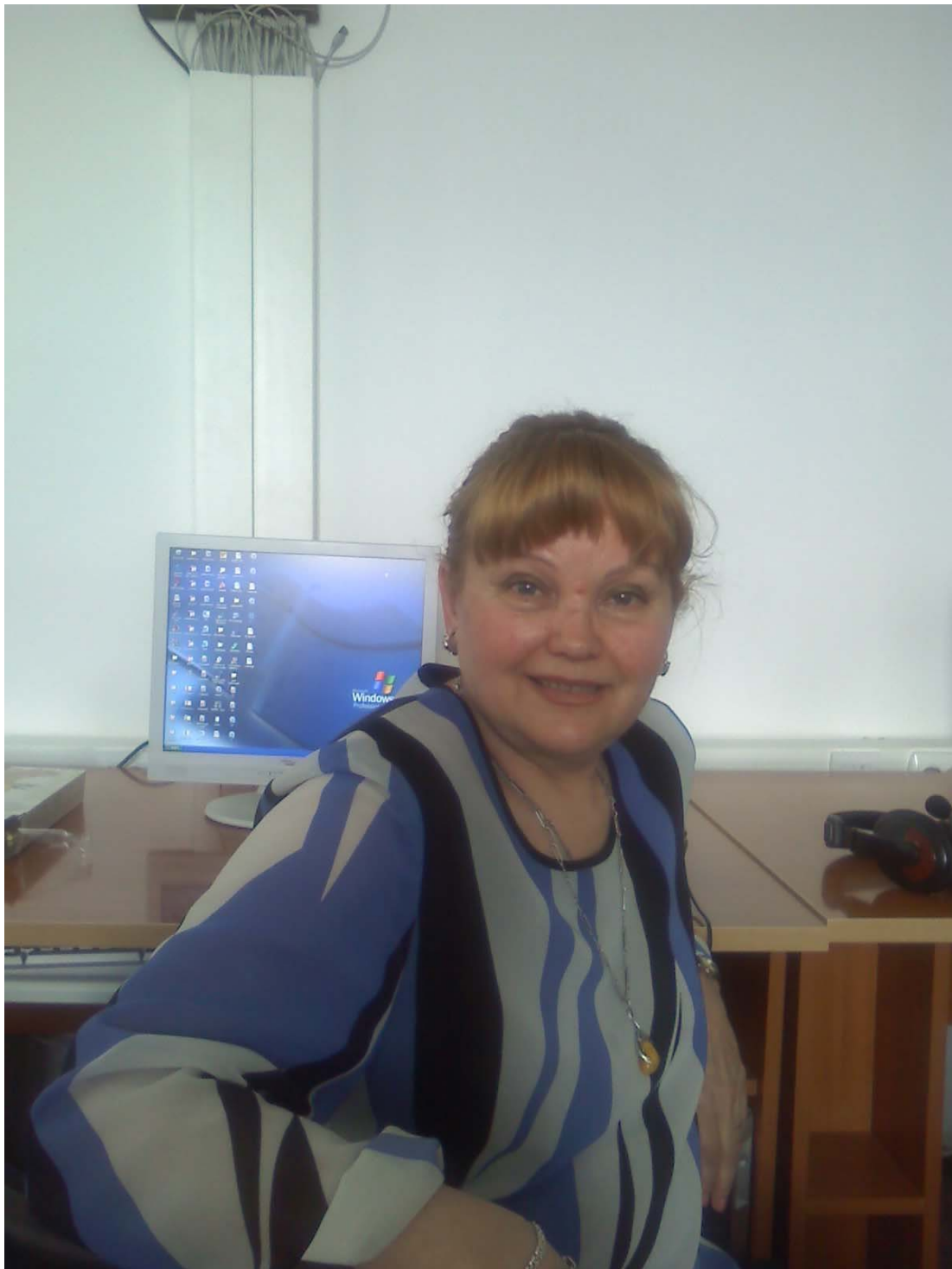
Predeal, 5-VIII-2008

Bucharest, “George Enesco” Museum, 17-IX-2001

Predeal , 18-VIII-2007

Brasov, 23-V-2009

Romanian Athenaneum, 27-V-2008

Athens, 24-IV-2009

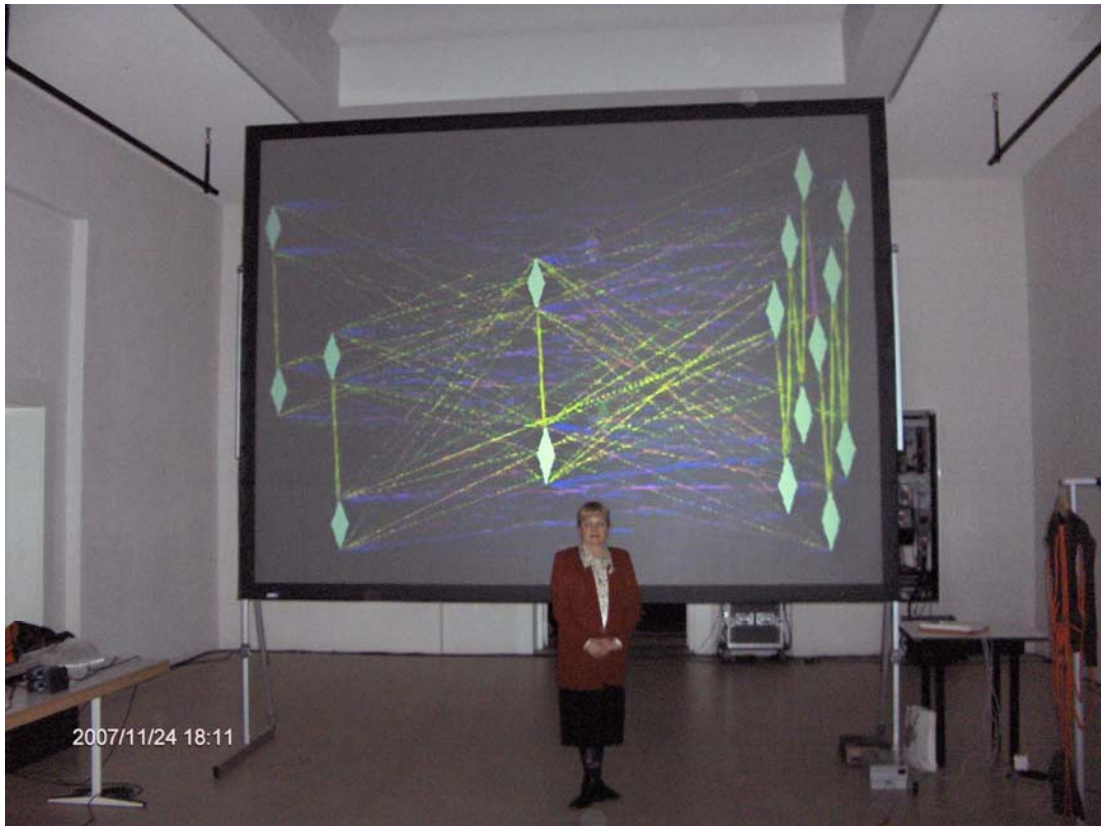
Brasov, 23-V-2009

Barcelona, 28-XI-2009, Punto Y Raya Prize

Barcelona, 28-XI-2009, Punto Y Raya Prize

Dresden, 24-XI-2007, Visual Music Prize, CYNETart_07encounter

Barcelona, 28-XI-2009, Punto Y Raya Prize

2007 Gold Medal for Romania, ABI-USA)

**The
American Biographical Institute**

does hereby recognize that

Liana Alexandra-Moraru

*has been appointed a Founding Member of
distinguished standing and has been
conferred with an honorary appointment to the*

International Women's Review Board

2008
Founding Member

Janet M. Evans
Janet M. Evans
ABI President

Anna Howland
Anna Howland
Founding Member-in-Residence

This Edict

Hereby Inaugurates and Recognizes

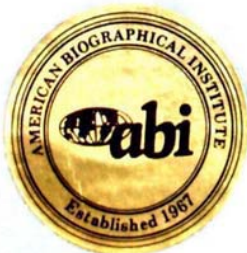
Prof. Dr. Liana Alexandra-Moraru

as a

Sovereign Ambassador
of the

Order of American Ambassadors

*Selected on the basis of outstanding achievement,
and continuous display of honor, dedication
and influence to all.*

General Ambassador

J. Evans
Order Registrar

J. Kellander

Date

July 23, 2008

**With the Belgium Ambassador Philippe Roland
03-VII-2008**

Bucharest, 8-IX-2007, "George Enesco" Festival

Bucharest, 16-XII-2010, with Baruch Tercatin at the Romanian Academy

Zagreb, 2005, with Henk Heuvelmans

With Mignon Silva, 17-V-2006

Bucharest, 17-V-2006, Exhibition of Dan Reisinger (Israel)

Predeal, 6-VIII-2008, with Lory Walfish

Bucharest, 9-XII-2006, Belgium Ambassador Philippe Roland, Jacques Leduc, Liana Alexandra, Daniel Sotiaux, Serban Nichifor

**Antwerpen, 1999, with Jacques Leduc;
with Raoul De Smet and Lucien Posman**

Bucharest, 1999, with Aaron Rabushka

Bucharest, 25-X-2001, with Catherine Towbin

Bucharest, 13-XI-2002, with Ilse Maria Reich

Mecklenburg, 2003, with Peter Lastein

Hamburg, 2003

Bucharest, 2004, with Susan McClellan

Bucharest, 2004, with Richard McClellan

Bucharest, 4-VII-2004

Bucharest, 2005, with Susan McClellan

Bucharest, 2005, with Sallie Webb, Susan McClellan and Richard McClellan

Frankfurt, 2004, Frau und Musik's twenty-fifth anniversary

Bucharest, 2002, with Zygmunt Krauze

Bucharest, 1-XI-2008, with Prof.Dr. Petre Popescu and her colleagues

Brasov, 23-V-2009, with her students

Bucharest, 21-XII-2010, the last concert... Liana Alexandra, Serban Nichifor, Gabriel Fulea, Any Clara Mihai, Daniel Mihai, Ana-Maria Avram

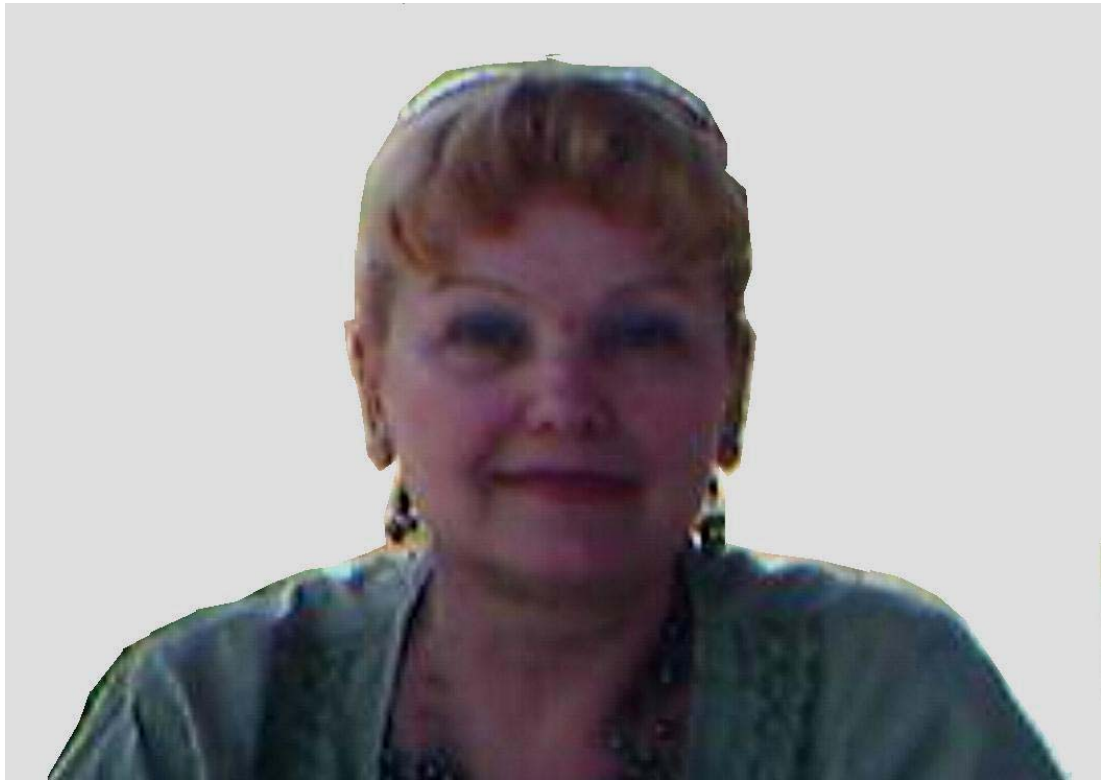
Bucharest, 11-XII-2004, with Daniel Wojcik, the MidImage creator

Sarvar, 2004, with Istvan Szigeti

8-VII-2009, invited by Albert II, the King of Belgium

Mangalia, 27-VIII-2006

Bucharest, 28-X-1985

Mangalia, 28-VIII-2006

Bucharest, 19-II-2004, with Elena Rotarescu

Bucharest, 29-IV-2006

Bucharest, 21-III-2006

Bucharest, 23-IV-2006

Bucharest, 12-IX-2006, Cismigiu Park

Bucharest, 01-I-2000

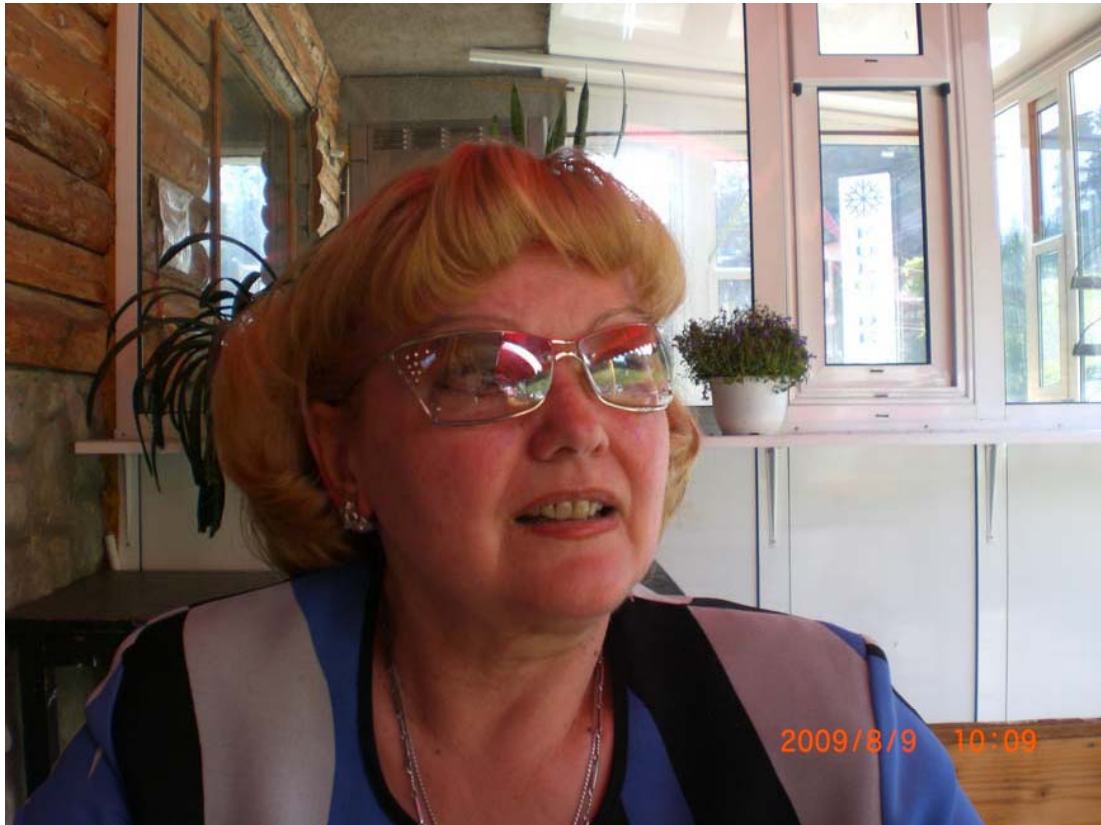

Bucharest, 1999

Predeal, 2003

Predeal

